

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 32: neděle 23.4.2023

Tato neděle je už 3. velikonoční. Mohlo by se zdát, že Velikonoce jsou dávno za námi, ale je to právě naopak. Dnešní čtení nás opět vrací do dne Ježíšova Vzkříšení. Než totiž všichni Ježíšovi přátelé pochopili, co se vlastně stalo, trvalo to dost dlouho a stálo je to hodně uvažování. I my potřebujeme čas, abychom měli možnost vše promyslet a správně pochopit. Ježíš se po svém vítězství nad smrtí zjevil různým lidem na různých místech a v různých situacích. A my si dnes máme připomenout další takové setkání. Proč? Možná proto, abychom snadněji poznávali situace, kdy se s Ježíšem nějak setkáváme nebo můžeme setkat i ve svém vlastním životě. Abychom poznali, kdy je na cestě s námi. (Pán Ježíš s námi jde vždycky a všude, kde jsme. To jen my to často nevnímáme. 😊)

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

V prvním čtení dnes slyšíme vyprávění, které trochu předbíhá událostem. Je to totiž popis situace, která se stala až po několika týdnech od Ježíšova Vzkříšení. Až potom, co učedníci dostali jako dar slíbeného pomocníka – Ducha Svatého. Apoštol Petr, vyzbrojený novou odvahou, tu vystupuje společně s ostatními učedníky před lidmi a svědčí o Ježíši jako Božím Synu. Teď už chápe, co se na Ježíše vztahuje ve starých prorockých knihách a s velkým zaujetím o tom všem vypráví, aby i oni pochopili a uvěřili, že Ježíš přišel, aby svojí smrtí všechny ostatní lidi ze smrti vysvobodil. Že vstal z mrtvých a vystoupil na nebesa ke svému Otci. A odtud pak svým učedníkům seslal Ducha Svatého.

V evangeliu se naopak vrátíme do dne, kdy Ježíš vstal z hrobu. Toho dne se dva z učedníků rozhodnou, že odejdou z hlavního města Jeruzaléma, kde Ježíše před několika dny nadšeně vítali a pak smutně pohřbili. Jsou zklamaní, jak všechno dopadlo. Zprávám o tom, že hrob byl prázdný, protože Ježíš opravdu vstal a žije, neuvěřili. Smutně vyrazili na venkov do vesnice Emauzy. Přidal se k nim neznámý poutník a začal se ptát, o čem si cestou povídají a co se jim stalo. Všechno mu vypověděli. On jim ale začal vysvětlovat, že všechny události už dávno předpověděli staří proroci. Všechno se tedy muselo stát přesně tak, jak se to stalo. Vždyť Bůh to tak měl v plánu už před věky. Mezitím došli do Emauz. Poutník se tvářil, že chce jít někam dál. Ale učedníci ho přesvědčili, aby s nimi zůstal, najedl se a vyspal a pokračoval v cestě až další den. On tedy opravdu zůstal. Při večeři pak vzal chléb, požehnal ho a začal ho lámat. V tom poznali, že je to Ježíš. Jakmile to pochopili, On zmizel a byl pryč. Učedníci si říkali: „Cožpak nám s ním nebylo dobře už po cestě? Což se nám srdce nerozhořelo, když k nám mluvil?“ Nemohli pochopit, že ho nepoznali. Na nic nečekali, a ještě ten večer se vrátili zpátky do města, aby to vyprávěli ostatním přátelům. Někteří z nich se zatím s Ježíšem potkali také a mohli tedy potvrdit, že doopravdy žije.

24. dubna – svatá Marie Kleofášova a svatá Marie Salome Jeruzalémská

Tyto dvě ženy byly Ježíšovy příbuzné. Byly to také matky některých apoštolů. A i ony samy byly Ježíšovy učednice. Chodily s ním, poslouchaly jeho učení, staraly se o Ježíše i jeho učedníky, aby měli co jíst a co na sebe... A byly to právě ony, které se smutkem a zároveň velkou láskou vyšly v neděli ráno ke hrobu s úmyslem pomazat Ježíšovo tělo jako první našly hrob otevřený a prázdný.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Ježíš se přidává k učedníkům na cestě. Vyslechne jejich smutek a zklamání, má pro ně povzbudivá slova, vysvětluje a pomáhá pochopit prorocství, ale oni ho celou cestu nepoznají. Někdy to tak máme i my – Ježíš je s námi, chce nám dělat společnost, pomáhat nám, poradit a vysvětlit, čemu nerozumíme..., ale my nevnímáme, že je v tu chvíli s námi. Pamatuj si, že Ježíš je s Tebou vždycky!

Učedníci Ježíše poznali při lámání chleba. My se můžeme s Ježíšem – živým a opravdovým – setkat také tak. Jen my jsme zvyklí tomu říkat mše svatá. Choď proto na mši svatou často a dávej tam pozor, ať nepromarníš chvíli, kdy můžeš Pána Ježíše poznávat a být si s ním blízko! 😊

Když učedníci prožili setkání se vzkříšeným Ježíšem, scházeli se spolu navzájem a o Ježíši si společně vyprávěli. Spolu uvažovali nad všemi událostmi posledních dnů i nad těmi, které s Ježíšem zažili dříve. Spolu hledali ve starých knihách Svatých Písem a poznávali jejich význam. I my se proto máme scházet a uvažovat o Pánu Ježíši společně. Scházíš se s dalšími kamarády na hodinách náboženství? A chodíš tam s chutí dozvědět se o Pánu Ježíši víc? Nebo to „nestíháš“ kvůli jiným zábavám? Povídate si o Pánu Ježíši doma s rodiči?

Nakresli obrázek, který bude ukazovat, jak je Ježíš s Tebou při něčem, co běžně děláš. Asi si obvykle neuvědomuješ, že s Tebou je, ale je to tak... Jak bude Tvůj obrázek vypadat? Jde s Tebou Ježíš do školy? Je s Tebou na hřišti? Cvičí s Tebou na klavír? Nebo s Tebou myje nádobí? 😊

Zkus si během dne schválně uvědomovat, že je Ježíš s Tebou. Povídej si s Ním v duchu o tom, co právě děláš. Chval Ho za Jeho velkou moc (vždyť může udělat cokoli, i křísit mrtvé), za Jeho velikou lásku (vždyť za nás z lásky dal na kříži svůj život). Děkuj Mu za všechno, s čím Ti pomáhá. Pros Ho o pomoc, když si nebudeš vědět rady, a o útěchu, když Tě přepadne smutek nebo Ti bude něco líto... Uč se vnímat Ježíšovu přítomnost. Možná Tě to odradí udělat některé lumpárny. 😊

